

GENEESKUNDIG ONDER-DIRECTEUR VAN DEN QUARANTAINEDIENST IN EGYPTE.

De voorzitter van den Gezondheidsraad verzoekt ons het volgende te plaatsen:

Bij den Egyptischen Gezondheidsdienst is de betrekking te vervullen van geneeskundig onder-directeur van den quarantaine-dienst. De kandidaten moeten behoorlijk gediplomeerd en tusschen 32 en 44 jaar oud zijn. Zij moeten bereid zijn dienst te doen op elke plaats in Egypte waar de Egyptische Gezondheidsraad een quarantaine-station heeft, of zal verkrijgen. Het uitoefenen van particuliere practijk is den te benoemen geneeskundige niet geoorloofd. De kandidaten moeten beschikken over de kennis van ten minste twee talen, waarvan de eene hetzij de Fransche, hetzij de Engelsche moet zijn. Het salaris bedraagt aanvankelijk 60 Egyptische ponden per maand en klimt met verhoogingen van 5 E. P. tot 75 E. P. Dit bedrag kan bij nachtdienst worden verhoogd met ten hoogste 10 E. P. per maand.

De benoeming geschiedt aanvankelijk voor één jaar op proef. Aan het einde daarvan moet de benoemde in staat zijn de quarantaine-formaliteiten in de Fransche de Engelsche en de Arabische talen te vervullen.

Bij sollicitatie zijn over te leggen: geboortebewijs, bewijs van zedelijk gedrag, bewijs van goede gezondheid, behoorlijk gelegaliseerd afschrift van diploma's en staat van dienst.

Bij overweging van de aanspraken der kandidaten zal in het bijzonder rekening worden gehouden met: reeds als scheepsgeneeskundige, als geneeskundig directeur van een hygiënischen dienst of als geneeskundige in de Koloniën verkregen ervaring in de practijk van den quarantaine-dienst, practische kennis van epidemische ziekten en in het bijzonder die, bedoeld in de Sanitaire Conventie van Parijs van 1926; diploma's en getuigschriften, afgegeven door Koloniale instellingen, instellingen voor tropische geneeskunde en bacteriologische instituten en daar verrichte specialen arbeid.

Sollicitaties behooren, vergezeld van de genoemde stukken, per aangeteekenden brief te worden gericht tot: Mr. Le Président du Conseil Quarantenaire, Alexandrie Egypte. De termijn van sollicitatie eindigt 30 April a. s. Voor zijn indiensttreding wordt de gekozene aan een geneeskundig onderzoek onderworpen. Benoeming in vasten dienst brengt mede recht op pensioen of op een vergoeding volgens de bepalingen van de Egyptische wet, naar de volgende regelen: De ambtenaren worden ontslagen na het bereiken van den 60-jarigen leeftijd.

Recht op pensioen wordt verkregen na 25-jarigen of, op 50-jarigen leeftijd, na 15-jarigen dienstvervulling.

De pensioenbijdrage van den benoemde bedraagt $7\frac{1}{2}$ pCt. van het salaris; het pensioen wordt berekend op $1\frac{1}{20}$ van het gemiddelde of het laatst genoten salaris voor elk jaar dienst.

Indien de ambtenaar voor hij den pensioengerechtigden leeftijd bereikt heeft, ontslagen wordt wegens door den Geneeskundige commissie vastgestelde lichamelijke ongeschiktheid, kan hij aanspraak maken op de volgende vergoeding:

Een maand van het laatstgenoten salaris voor elk jaar dienst tot een maximum van vijf;

twee maanden van het laatstgenoten salaris voor elk jaar dienst over ten minste zes en ten hoogste tien jaar;

drie maanden van zijn laatste salaris voor elk jaar dienst over ten minste elf en ten hoogste vijftien jaar.

Red.

OVER REVACCINATIE.

Collega KOETSER plaatste onder mijn ingezonden stuk in het nummer van 9 November ll. een onderschrift waarop ik gaarne met een slotwoord zou willen antwoorden.

Collega KOETSER krijgt bij revaccinatie lege artis „slechts bij een zeer kleine

minderheid" pokpuisten; daarentegen zag CAMMAERT „een aanzienlijk aantal papels en pustels"; en de Japansche statistieken geven „70 pCt. pokpuisten" aan. Deze sterk uiteenlopende resultaten worden o. m. verklaard uit de kwalitatieve (virulentie) en quantitatieve (verduunningen) verschillen tusschen de gebruikte stoffen, en maken het ons onmogelijk de verschijnselen na vaccinatie of revaccinatie te waardeeren.

Dan nog dit: „de vroegreactie bewijst alleen de tegenwoordigheid van een zekeren titer aan antistoffen — maar wij kunnen uit „revaccinatie met uitsluitend vroegreactie" en „revaccinatie met opvolgende pokpuisten" geen vergelijking trekken, aangezien het niet vaststaat, of bij de vroegreactie generalisatie van virus plaats heeft. Intusschen brengen deze en soortgelijke beschouwingen ons geen oplossing voor het urgente vaccinatie-vraagstuk; pas wanneer wij gaan werken met één gestandaardiseerde entstof, wier virulentie kan gemeten worden uit de hoeveelheid anti-vaccinia-stoffen in het bloedserum op bepaalde tijdstippen na vaccinatie, zullen we conclusies kunnen trekken.

Tot dien tijd blijft de inenting tegen de pokken voor ons huisartsen een moeilijk routinewerk, dat des ondanks, onverdroten behoort te worden voortgezet als zekerste middel ter voorkoming van een pokkenepidemie, respectievelijk volksramp.

Haarlem, December 1929.

A. G. W. VAN WAVEREN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

MARSEILLE. — **Nieuwe geneeskundige faculteit.** De tweede stad van Frankrijk, met haar bevolking van bijna een millioen inwoners, bezat tot dusverre slechts een „*école de médecine*", waar de studenten geen bevoegdheid konden verkrijgen, doch zich daartoe naar een plaats met een geneeskundige faculteit moesten begeven, meestal naar Lyon of Montpellier. Thans heeft de Marseillaansche school den rang eener faculteit verkregen, en met het groote aantal ziekten van allerlei aard, dat de havenstad oplevert, zal zij ongetwijfeld van groote beteekenis worden, vooral op het gebied der tropengeneeskunde (*Lancet*, 21 Dec.).

BERLIJN. — **Strafbaarheid van homosexueele handelingen.** In de strafrechtcommissie van den Rijksdag is § 296 van het strafwetboek, dat homosexueele handelingen van mannen met straf bedreigt, besproken. Sommige leden wenschen ook den amor Lesbicus in het artikel opgenomen te zien. Van rechtsgeleerde zijde werd het artikel bestreden op drie gronden: 1°. Het strafrecht heeft hier zijn doel niet kunnen bereiken; de overtreding heeft onophoudelijk plaats. 2°. De strafbepaling heeft in verschrikkelijke mate de chantage bevorderd. (Zou de chantage niet dezelfde blijven, als zij haar slachtoffers, zij het niet met vervolging, dan toch met maatschappelijke ellende kan bedreigen?) 3°. Is de strafbepaling er niet meer, dan vervalt een van de gronden der „teugellooze agitatie" vóór de homosexualiteit. Het artikel werd door de commissie met 15 tegen 13 stemmen verworpen (*Münch. med. Wochenschr.*, 20 December).

— **Praeventoria.** In de *Berl. Aerzte-Corresp.*, 1929, No. 48 roept P. LAZARUS de artsen op om „praeventoria" op te richten, ten einde te voorkomen, dat de „cultuurvolken" nog verder afzakken tot „invalidenvolken" gelijk hij op grond van statistieken meent, dat zal gebeuren, indien niet de ouderdomsziekten in haar kiem worden tegengegaan. Daartoe wil hij instellingen, uitgerust met alle diagnostische hulpmiddelen en bemand met artsen, die deze weten te hanteeren. Daar zou ieder, die de 40 voorbij is, zich tweemaal per jaar geheel en al kunnen laten onderzoeken. LAZARUS stelt zich voor, dat voor iedere groep van 100000 menschen honderd artsen het werk in zulk een instituut zouden kunnen verrichten, en daartoe ieder, die zich daar zou willen laten onderzoeken, 1 mark per week zou hebben bij te